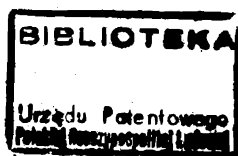

A01d 33/10

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44799

Kl. 45 ~~c, 18/03~~45^c 33/10

VEB Bodenbearbeitungsgeräte *)

Lipsk, Niemiecka Republika Demokratyczna

Przenośnik wysokościowy do kopaczek okopowych, zwłaszcza do kopaczek buraków

Patent trwa od dnia 18 sierpnia 1960 r.

Pierwszeństwo: 20 sierpnia 1959 r. (Niemiecka Republika Demokratyczna).

Wynalazek dotyczy przenośnika wysokościowego do kopaczek okopowych, który umożliwia odchylenie do położenia transportowego.

W czasie wykopków okopowych, zwłaszcza buraków stosuje się kopaczki, które liście i buraki osobno odkładają w podłużnym wałku. Odkładanie w podłużnym wałku jest potrzebne, aby uniknąć uszkodzenia liści buraczanych przez jadące następnie pojazdy. Jednocześnie dąży się zarówno do jak największego zmniejszenia śladów kół kopaczki, jednakże bez zwiększenia nacisku jednostkowego na grunt, jak i do uniemożliwienia pokrywania się śladów kół, ale możliwie do ich mijania się. W ten sposób nie ubija się gruntu a ochrania się liście i buraki. W tym celu poza kopaczką umieszcza

się przenośnik wysokościowy, który przejmuje zbiór wprost z niej i przeładowuje na jadący obok pojazd transportowy. Ponieważ w nowoczesnym sposobie zbioru buraków aż do sześciu rzędów buraków lub liści odkłada się w jednym wałku, więc przenośnik wysokościowy dla buraków musi być konstruowany z dużym wysięgiem na bok. Wysięg takiego przenośnika wysokościowego — na przykład przy sześciorzędowym odkładaniu liści — musi sięgać co najmniej poza sześć rzędów buraków, gdyż pojazd transportujący buraki nie może bliżej podjechać. Z tak daleka na bok sięgającym przenośnikiem wysokościowym, niemożliwy staje się transport kopaczki po drogach publicznych.

Znane są przyłączane do kopaczek przenośniki wysokościowe, które można odchylać do tyłu. W tym celu przenośnik wysokościowy jest osadzony na związanej na stałe z kopaczką

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Herbert Kretschmar.

podstawie obrotowej. Takie osadzenie na podstawie obrotowej wymaga dużych nakładów materiałowych i jest skomplikowane, zwłaszcza odnośnie przekazywania napędu od kopaczki do przenośnika i ułożyskowania go na samej podstawie obrotowej.

Ponadto tego rodzaju znane ułożyskowanie na podstawie obrotowej nie nadaje się dla przenośnika wysokościowego o dużym wysięgu, gdyż wpływa ono niekorzystnie na moment wywracający kopaczkę. Takiego rodzaju jak opisany wyżej przenośnik wysokościowy tworzy nie rozłączalną część składową kopaczki i w razie potrzeby nie ma możliwości układania buraków w wałek. Zawsze musi być do dyspozycji pojazd transportowy. Tej ostatnio wymienionej wady można uniknąć za pomocą innego znanego umieszczenia przenośnika wysokościowego z tyłu za kopaczką. Wówczas podstawa obrotowa zostaje zamontowana na wózku, który jest przegubowo połączony z kopaczką z możliwością odejmowania go. Pomijając rozłączalność tego rodzaju układ ma tę samą wadę, co wyżej opisane wykonanie. Do tego dochodzi jeszcze to, że ślady kół jezdnych wózka pokrywają ze śladami kół jezdnych kopaczki, to znaczy nie jest tu spełniony warunek rozkładania nieuniknionych śladów jazdy pomiędzy możliwie największą liczbę rzędów buraków.

W celu uniknięcia tej wady, zadaniem wynalazku jest stworzenie przenośnika wysokościowego bez wielu dodatkowych kół jezdnych, który byłby zawieszony na kopaczce do buraków z możliwością odchylenia do tyłu, bez niekorzystnego oddziaływania na moment wywracający kopaczki, a więc umożliwiałby transport po drogach publicznych.

Według wynalazku zostało to w ten sposób osiągnięte, że wyposażony w jedno koło podpierające przenośnik wysokościowy jest połączony z kopaczką buraków za pomocą przegubu Kardana. Przy tym za dolny koniec przenośnika wysokościowego chwytają widełki, których końce są w nim ułożyskowane poziomo z możliwością odchylenia się. Przez wierzchołek przechodzi pionowa oś, która ze swej strony jest połączona przegubowo z wysięgnikiem kopaczki okopowych. Pozioma oś umożliwia zmianę pochylenia przenośnika wysokościowego i jego ruchy związane z ewentualnymi nierównościami gruntu, które są przekazywane za pomocą koła podpierającego. Pionowa oś umożliwia odchylenie przenośnika do tyłu, przy czym w położeniu transportowym tworzy on jednokołową przyczepę. Wskazane jest ułożyskowanie koła podpierającego w odchylanych na boki widełkach,

dzięki czemu ustawia się ono zawsze samo w kierunku jazdy, a unieruchamiane jest za pomocą urządzenia przytrzymującego. W położeniu roboczym jest zakładany pręt łączący, który zapobiega samoczynnemu odchyleniu przenośnika do położenia transportowego. Wskazane jest aby koło podpierające było umieszczone w odległości trzech rzędów buraków od kopaczki.

Na rysunku fig. 1 przedstawia schematycznie przenośnik wysokościowy kopaczki w położeniu roboczym w widoku z boku, a fig. 2 — przenośnik wysokościowy w położeniu roboczym i położeniu transportowym, (liniami kreskowymi) w widoku z góry.

Podnośnik wysokościowy 1 jest w swym dolnym końcu obejmowany przez widełki 2. Końce widełek są ułożyskowane na ramie 3 przenośnika wysokościowego 1, z możliwością odchylenia się dokoła poziomej osi 4. Przez wierzchołek widełek 2 przechodzi pionowa oś 5, która jest ułożyskowana na wysięgniku 6 kopaczki 7 buraków. Za pomocą takiego połączenia zachodzi działanie przegubu Kardana. Przenośnik wysokościowy jest wyposażony w koło podpierające 8, które jest ułożyskowane w odchylanych na boki widełkach 9 i jest umieszczone tak, że trafia między trzeci a czwarty okopany rząd buraków, licząc od kopaczki. Przenośnik wysokościowy 1 wyładowuje na boki buraki, mniej więcej aż do szóstego okopanego rzędu 10 buraków, w której to odległości od kopaczki jedzie pojazd transportujący 11. W położeniu roboczym przenośnik wysokościowy 1 jest podparty prętem łączącym 12, który zapobiega samoczynnemu jego odchyleniu się do tyłu. Napęd może odbywać się za pomocą wału 13. Kardanowe zawieszenie umożliwia zmianę pochylenia przenośnika wysokościowego na skutek nierówności gruntu oraz samoczynne odchylenie się do tyłu po rozłączeniu pręta łączącego 12. Powstaje w ten sposób jednokołowa przyczepa. Może ona w razie potrzeby być zastąpiona przez urządzenie odkładające, które układa buraki wprost na polu. Wskazane jest, aby w położeniu transportowym koło podpierające 8 było ustalane za pomocą urządzenia unieruchamiającego 14.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przenośnik wysokościowy do kopaczek okopowych, zwłaszcza do kopaczek buraków, z kołem podpierającym, który z bocznego położenia jest odchylany do położenia transportowego, znamieny tym, że podnośnik

wysokościowy (1) jest powiązany z kopaczką okopowych (7) za pomocą przegubu Karda-
na.

2. Przenośnik wysokościowy według zastrz. 1, znamienny tym, że dolny koniec podnośnika wysokościowego (1) jest uchwycony przez widełki (2), które swymi końcami są poziomo ułożyskowane na podnośniku wysokościowym (1) i przez których wierzchołek przechodzi pionowo oś (5), która przegubowo jest osadzona na wysięgniku (6) kopaczki okopowych (7).

3. Przenośnik wysokościowy według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że koło podpierające (8) jest umieszczone na podnośniku wysokościowym (1) z możliwością jazdy w odległości jednego wałka oraz jest zaopatrzone w urządzenie unieruchamiające (14).

VEB Bodenbearbeitungsgeräte

Zastępca: mgr Józef Kamiński,
rzecznik patentowy

